

mumque esse SOLONIS dictum. Nonnulla velut fasce quo-
dam complectitur SENECA: ** *de Pompeii capite pupillus & spado
tulere sententiam, de Crasso crudelis & insolens parthos: Caius Cae-
sar iussit Lepidum Decimo tribuno praebere cervicem: ipse Chaerea
praestitit. Neminem eo fortuna prouexit, ut non tantum illi minaretur,
quantum permiserat.*

§. IX. Sed & vitae humanae breuitas argumentum mor-
talibus praebet, quo se erigant ad virtutem, & ad aeterna
stabiliaque quaerenda excitent. De hac itaque subinde vi-

* *Psal. xc.* 10. *ros sapientissimos fecisse verba deprehendimus. Ipse MOSES
vir diuinus dixit: dies annorum nostrorum, quibus viuimus, sep-
tuaginta anni, & si in fortitudinibus sit, octoginta anni. Quo-
cum plane consentit SOLON, quippe qui teste CENSORI-*

** *De die Natali Cap.* *NO* ** septuagesimum annum vitae humanae terminum
statuit. CENSORINO suffragatur HERODOTVS * *apud
XIV. p. m.* quem SOLON ita loquitur: *ἐς γὰρ ἐβδομήκοντα ἔτη
64. add.* *ἔσθ' οὖν τῆς ζώνης ἀνθρώπων προτίθημι: ad septuaginta annos ter-
Lindenbro-* *minum vitae homini prepono. DIOGENES LAERTIVS autem,
gius ad h. l.* *ad octuagesimum vsque annum SOLONEM terminum huma-
nae vitae protulisse, nobis auctor est. Refert namque, cum
* l. c.* *MIMNERVS scripssisset: utinam sine morbis molestisque aegritudi-
nibus, sexagenarium parca offendat mortis, reprehensum eum a
SOLONE fuisse, hunc in modum: At si mihi obtemperare lubeat
hoc tolle, nec inuideas quod te talem correxerim. Refringe igitur hoc
celeriter, & ita cane: octogenarium parca offendat mortis. Esto
autem, octogesimum quis impleat aetatis annum, quod pau-
cis contingit, nonne nihilo secius verum est, nos in exiguum
aeui gigni, tamque rapide dati nobis temporis spatia decur-
rere, ut plerique, cum vix se vixisse sentiunt, viuere desinant?
Consumpsimus annos nostros tanquam sermonem. ** Sed audiendus
tamen in contrarium quoque SENECA * est: Satis longa vita &
in maximarum rerum consummationem (ad vitae morumque e-
mendationem) larga data est, si tota bene collocaretur. Sed ubi
per luxum ac negligentiam destitit, aut nulli rei bonae impenditur,
ultima demum necessitate cogente, quam ire non intelleximus, tran-
sisse sentimus. Ita est, non accepimus breuem vitam, sed fecimus:
nec inopes ejus, sed prodigi sumus.*

** *Psal. xc.* 9.

* *de Breui-
tate Vitae
Cap. 1. p.* 559.

§. X.